

UZASADNIENIE

Powód Fundusz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. pozwem z dnia 15 maja 2020 r. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. kwoty 2764,24 zł, z tym kwoty (...),24 z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 31 lipca 2019 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Pozwany (...) S.A. V. (...) w W. wnosił oddalenie powództwa w całości; wnosił ponadto o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 kwietnia 2019 r. doszło do zdarzenia drogowego, w której uszkodzeniu uległ samochód osobowy marki T. (...) nr rej. (...), stanowiący własność R. B.. Do uszkodzenia pojazdu doszło wskutek uderzenia w jadący drogą publiczną pojazd R. B. przez samochód osobowy marki V. nr rej. (...), kierowany przez S. W., wyjeżdżający z posesji. Samochód sprawcy kolizji objęty był w dacie zdarzenia drogowego ochroną ubezpieczeniową w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych przez (...) S.A. V. (...) w W. (bezsporne).

Na podstawie decyzji z dnia 1 lipca 2019 r. została przyznana oraz wypłacona R. B. przez jej ubezpieczyciela (...) S.A. w W. tytułem odszkodowania kwota 1693,92 zł (bezsporne).

W dniu 2 sierpnia 2019 r. pomiędzy R. B. a W. D. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą (...) w S. doszło do zawarcia umowy cesji praw, na mocy której R. B. w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 27 kwietnia 2019 r. w pojeździe marki T. nr rej. (...) likwidowaną przez zakład (...) S.A. w W. nr szkody (...), przeniosła wszelkie przysługujące jej wierzytelności z tytułu tej szkody na rzecz W. D.. Następnie w dniu 21 sierpnia 2019 r. W. D. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) w S. zbył przedmiotową wierzytelność na rzecz Funduszu (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. (umowy cesji praw k. 15, 16).

Pismem z dnia 17 grudnia 2019 r. Fundusz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wezwał (...) S.A. w W. do zapłaty kwoty 2395,24 zł tytułem uzupełnienia odszkodowania wypłaconego w związku ze szkodą z dnia 27 kwietnia 2019 r. w pojeździe marki T. nr rej. (...), zawiadamiając o zawartych umowach cesji. (...) S.A. w W. pismem z dnia 17 stycznia 2020 r. odmówił podwyższenia odszkodowania za wskazaną szkodę (bezsporne).

Fundusz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. zwrócił się do (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. o wykonanie ekspertyzy technicznej, celem wyceny kosztów naprawy samochodu osobowego marki T. (...) nr rej. (...). W ekspertyzie koszt naprawy pojazdu ustalono na kwotę 4089,16 zł, w tym podatek VAT. Fundusz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. zapłacił wynagrodzenie za wykonanie tej ekspertyzy w wysokości 369,00 zł (ekspertyza k. 22, faktura k. 21).

Koszt naprawy pojazdu, przy uwzględnieniu zakresu jego uszkodzeń związanych ze zdarzeniem drogowym z dnia 27 kwietnia 2019 r., przy przyjęciu stawki roboczogodzinowej 100 zł/rbh netto warsztatów naprawczych z terenu C., przy zastosowaniu do naprawy pojazdu części oryginalnych producenta pojazdu w cenach części zamiennych z baz danych A. zgodnie z technologią producenta, wynosi 4033,63 zł brutto, w tym podatek VAT. Zastosowanie do naprawy pojazdu oryginalnych części zamiennych producenta pojazdu w pełni pozwoliłoby przywrócić stan techniczny pojazdu do stanu sprzed 27 kwietnia 2019 r.. Taki sposób naprawy określa konieczne i uzasadnione ekonomicznie koszty naprawy pojazdu uszkodzonego pozostające w bezpośrednim związku przyczynowo - skutkowym z okolicznościami zdarzenia drogowego (opinia biegłego sądowego z zakresu wyceny wartości pojazdów oraz kosztów napraw mgr inż. L. K. k. 114 - 123).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zebranych w sprawie dowodów, a w szczególności akt szkody (k. 62 - 103), zeznań świadka R. B. (k. 109 – 109 v), faktury (k. 21), ekspertyzy (k. 22), jak również opinii biegłego sądowego z zakresu wyceny wartości pojazdów oraz kosztów napraw mgr inż. L. K. (k. 114 – 123). Okoliczności związane z zakresem uszkodzeń w pojeździe R. B., odpowiedzialność (...) S.A. V. (...) w W. za szkody powstałe w jej pojeździe, a będące wynikiem zdarzenia drogowego z dnia 27 kwietnia 2019 r. oraz wysokość uznanej i wypłaconej kwoty odszkodowania nie były sporne. Wynikają wprost z akt szkody i niespornych twierdzeń stron. Bezsporna również jest kwestia następstwa prawnego powoda Funduszu (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W..

Wysokość kosztów naprawy uszkodzeń samochodu osobowego marki T. (...) nr rej. (...), stanowiącego własność R. B., będących skutkiem zdarzenia drogowego z dnia 27 kwietnia 2019 r., Sąd ustalił na podstawie opinii biegłego z zakresu wyceny wartości pojazdów oraz kosztów napraw mgr inż. L. K.. Biegły wyczerpująco wyjaśnił wnioski opinii, przy uwzględnieniu ceny dostępnych części oryginalnych z logo producenta oraz kosztów prac mechanika, blacharza i lakiernika na rynku lokalnym. Sąd uwzględnił ponadto, że naprawa samochodu, uwzględniająca wyłącznie zastosowanie części oryginalnych z logo producenta pojazdu pozwala na przywrócenie pojazdu do stanu sprzed kolizji. W ocenie Sądu, opinia ta jest logiczna, spójna i opracowana w sposób fachowy. W związku z tym, Sąd przyjął ustalenia dokonane w tej opinii za własne.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, roszczenie powoda Funduszu (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. zasługuje na uwzględnienie w znacznej części.

Powód Fundusz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. dochodzi swego roszczenia na zasadach ogólnych, wynikających z art. 361 - 363 kc. Szkada objęta odpowiedzialnością ubezpieczyciela podlega bowiem naprawieniu właśnie według tych ogólnych zasad. Wynika to z treści art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zgodnie z którym z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Zgodnie zaś z art. 36 ust. 1 cyt. ustawy odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej.

Z powyższego wynika, że dla oceny roszczeń odszkodowawczych powoda z tytułu uszkodzenia jego pojazdu, należało określić - według ogólnych zasad prawa cywilnego - do jakich świadczeń byłby zobowiązany posiadacz lub kierowca samochodu, z którego winy nastąpiła kolizja. W niniejszej sprawie, z uwagi na fakt, że odpowiedzialność kierowcy samochodu osobowego marki V. nr rej. (...) nie była kwestionowana, należało rozstrzygnąć jedynie zakres odpowiedzialności pozwanego, w ramach jego odpowiedzialności gwarancyjnej wynikającej z umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody.

W myśl art. 363 § 1 kc, naprawienie szkody powinno nastąpić według wyboru poszkodowanego: bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej.

W ramach postępowania prowadzonego przez zakład ubezpieczeń poszkodowanej R. B. w zakresie likwidacji szkody, ustalił on, że ogólna wartość odszkodowania wynieść powinna 1693,92 zł brutto. Taką też kwotę wypłacono R. B..

Powód Funduszu (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. jako następca prawny poszkodowanej R. B., nie zgadzał się z ustaloną w ten sposób wysokością odszkodowania. Wnosił, aby skalkulowanie odszkodowania nastąpiło poprzez ustalenie wartości kosztów naprawy samochodu, tak aby przywrócić jego stan sprzed zdarzenia drogowego z dnia 27 kwietnia 2019 r. przy użyciu części oryginalnych z logo producenta zgodnie z technologią producenta.

Zgodnie z powszechnie przyjętym poglądem, szkodą jest uszczerbek, jakiego doznała określona osoba w swych dobrach lub interesach. W efekcie owo naprawienie szkody ma zmierzać do odwrócenia w dobrach poszkodowanego skutków zdarzenia wyrządzającego mu szkodę i przywrócenia - w znaczeniu prawnym - stanu, jaki by istniał gdyby owo zdarzenie nie nastąpiło (por. Kodeks Cywilny Tom I „Komentarz do artykułów 1 – 534” pod redakcją prof. E. Gniewka C.H. BECK Warszawa 2004, str. 838). Przenosząc te uwagi na grunt niniejszej sprawy, trzeba opowiedzieć się za takim sposobem ustalenia odszkodowania, które zapewni poszkodowanemu uzyskanie świadczenia umożliwiającego przywrócenie uszkodzonego samochodu do stanu sprzed wypadku. Dopiero wówczas dojdzie do pełnego odwrócenia skutków kolizji, za którą odpowiada ubezpieczyciel w ramach swej odpowiedzialności gwarancyjnej.

Skoro szkoda w tym wypadku polegała na uszkodzeniach samochodu, awarii pewnych elementów, to siłą rzeczy naprawienie szkody musi doprowadzić do usunięcia tych uszkodzeń i naprawienia lub wymiany zepsutych elementów i urządzeń. Biegły powołany w niniejszej sprawie dokonał wyliczenia wartości szkody na kwotę 4033,63 zł, przy czym w kwocie tej mieści się też wartość podatku VAT 23%. Powyższe odszkodowanie przysługujące na podstawie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego za szkodę powstałą w związku z ruchem tego pojazdu, powinno bowiem obejmować również kwotę podatku od towarów i usług (VAT), albowiem poszkodowany nie może obniżyć podatku od niego należnego o kwotę podatku naliczonego.

Jednocześnie podkreślić należy, iż Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 12 kwietnia 2012 r. w sprawie III CZP 80/11, wskazał, że zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty, w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu. Jeżeli natomiast ubezpieczyciel wykaże, że prowadzi to do wzrostu wartości pojazdu, odszkodowanie może ulec obniżeniu o kwotę odpowiadającą temu wzrostowi. Sąd Najwyższy opowiedział się więc - co należy w pełni zaakceptować - że ubezpieczyciel musi uwzględnić koszty nowych części, montowanych w sytuacji naprawy samochodu, który uległ zniszczeniu wskutek wypadku lub kolizji. Zaprezentowane stanowisko, które podzielane jest przez sąd orzekający w niniejszej sprawie, pozwala w pełni zaakceptować opinię biegłego mgr inż. L. K. i według jego wyliczeń przyjąć koszt naprawy samochodu z uwzględnieniem, że decydujące znaczenie dla ustalenia kosztów naprawy samochodu ma ustalenie, że naprawa samochodu ma polegać na przywróceniu go do stanu sprzed zdarzenia drogowego w dniu 27 kwietnia 2019 r. Okoliczność ta, jak wskazano powyżej, uzasadnia zastosowanie podczas naprawy części oryginalnych z logo producenta pojazdu. Jak podkreślił biegły sądowy tylko użycie takich części przywróci uszkodzony pojazd do stanu sprzed szkody.

Tym samym wysokość odszkodowania należnego z tytułu szkody w pojeździe marki T. (...) nr rej. (...) powinna wynieść kwotę 4033,63 zł. Wysokość odszkodowania należy pomniejszyć o wartość już wypłaconego przez zakład ubezpieczeń tj. o kwotę 1693,92 zł. Dodatkowa odpowiedzialność pozwanego za szkodę, jaką poniosła R. B. (jej następca prawny) w wyniku kolizji z dnia 227 kwietnia 2019 r., powinna więc wynieść 2339,71 zł z tytułu uzupełnienia kosztów naprawy uszkodzeń samochodu marki T. (...).

Z tych względów Sąd zasądził od pozwanego zakładu ubezpieczeń na rzecz powoda Funduszu (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 2339,71 zł tytułem należności głównej, oddalając powództwo w zakresie kosztów naprawy co do kwoty 55,53 zł ((...),24 – 2339,92 zł).

Odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 2339,92 zł tytułem odszkodowania, Sąd zasądził od dnia 6 sierpnia 2019 r. tj. po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia orzeczenia. Wskazać należy, że przed wytoczeniem powództwa powód, ani jego poprzednik prawny nie składali odwołania od decyzji przyznającej odszkodowanie w zaniżonej wysokości do pozwanego zakładu ubezpieczeń, a zatem zakład ubezpieczeń nie dysponował wiedzą o roszczeniach powoda w tym zakresie. Powód Fundusz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. zawiadomił ubezpieczyciela poszkodowanej (...) S.A. w W. o cesji praw; wskazany zakład ubezpieczeń zawiadomił powoda o konieczności kierowania roszczeń przeciwko pozwanemu.

Zgodnie bowiem z art. 14 ust. 1 cyt. ustawy zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Stosownie zaś do ust. 2 cyt. artykułu w przypadku gdyby wyjaśnienie w terminie, o którym mowa w ust. 1, okoliczności niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe, odszkodowanie wypłaca się w terminie 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe, nie później jednak niż w terminie 90 dni od dnia złożenia zawiadomienia o szkodzie, chyba że ustalenie odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania zależy od toczącego się postępowania karnego lub cywilnego. W terminie, o którym mowa w ust. 1, zakład ubezpieczeń zawiadamia na piśmie uprawnionego o przyczynach niemożności zaspokojenia jego roszczeń w całości lub w części, jak również o przypuszczalnym terminie zajęcia ostatecznego stanowiska względem roszczeń uprawnionego, a także wypłaca bezsporną część odszkodowania. W związku z powyższym Sąd uznał, że zastosowanie ma w niniejszej sprawie termin 14 – dniowy, który należy liczyć od dnia wyrokowania w sprawie, a zatem od wyjaśnienia okoliczności dotyczących wysokości należnego powodowi odszkodowania.

Z tych względów Sąd częściowo oddalił powództwo w zakresie żądania odsetek ustawowych za opóźnienie za okres od dnia 31 lipca 2019 r. do dnia 5 sierpnia 2021 r.

Jednocześnie Sąd zasądził od pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz powoda Funduszu (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 369,00 zł.

Jak wskazano powyżej, kwota 369,00 zł stanowi należność zapłaconą przez powoda na rzecz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. z tytułu wykonania ekspertyzy technicznej, której celem była wycena kosztów naprawy samochodu osobowego marki T. (...) nr rej. (...). Wskazana ekspertyza potwierdziła roszczenia powoda. Podkreślić należy, że roszczenie w tym zakresie ma - w ocenie Sądu - charakter pomocniczy, uzupełniający, akcesoryjny, związany z roszczeniem głównym. Żądanie zapłaty tylko tych kosztów wiąże się ściśle z żądaniem zapłaty odszkodowania, jeżeli roszczenie główne podlega uwzględnieniu.

Zgodnie bowiem z powszechnie przyjętym stanowiskiem judykatury i opinią doktryny, odszkodowanie przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów winno obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego. Takie stanowisko zajął Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 18 maja 2004 r. w sprawie III CZP 24/04. W niniejszej sprawie powód Funduszu (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wystąpił o ekspertyzę, mając na uwadze zaniżenie wysokości odszkodowania przez pozwanego. Ostatecznie ekspertyza miała istotne znaczenie dla powoda w kontekście domagania się wyższego odszkodowania.

W pkt III wyroku, Sąd rozstrzygnął o kosztach procesu stosownie do art. 100 kpc, zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu, stosunkowo je rozdzielając. Sąd obciążył więc pozwany zakład ubezpieczeń kosztami procesu w całości, mając na uwadze, że powództwo zostało oddalone jedynie w nieznaczej części należności głównej oraz części odsetek ustawowych za opóźnienie.

Sąd zasądził zatem od pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz powoda Funduszu (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 1551,74 zł. Na kwotę tę złożyły się: - 200,00 zł tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu, - 917,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, w tym kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz - 434,74 zł tytułem zwrotu kosztów opinii biegłego sądowego orzeczonych prawomocnym postanowieniem z dnia 1 marca 2021 r.

Kolejno w pkt IV i V Sąd nakazał zwrot powodowi oraz pozwanemu niewykorzystanych części zaliczek (art. 84 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych).